

Marinka Fritz Kunc:

JANOV KRIK

Janov krik je pretresljiva pripoved pisateljice o duševni stiski matere in njenega odraščajočega sina v današnjem času. Jan je mladostnik, ki živi z materjo brez očeta že od rojstva. Z očetom nima stikov. V družbi želi svojo energijo sprostiti, vendar večkrat po napačni poti. Je zelo občutljiv najstnik, ki ga družba večkrat potegne na kriva pota.

Želi se dokazovati, ker v notranjosti čuti neko praznino, za katero verjetno še sam ne ve od kod izhaja. Kot 14.letnik se je hotel za stavo in iz odklenjenega avta izmakniti majice. Takrat je prvič stopil na pot policiji. V duši mu je bilo žal, vendar ga je splet okoliščin potegnil še večkrat na kriva pota. Nenehno je imel težave s policijo, večkrat je bil obsojen tudi kadar ni bil kriv.

V njem je naraščalo uporništvu in odvečna energija, ki jo je sproščal na različne načine. Ko je prišel prvič v stik z uradnimi osebami, ki naj bi mu pomagale na pravo pot ga le-te niso razumele in so ga prav tako obsojale. Izgubil je zaupanje v pravo življenje kot zelo občutljiv in nežen fant ga je to zelo bolelo. Najbolj prizadelo pa ga je to, ko je videl, da drugi najstniki za večje prestopke niso dobili tako velike kazni kot jo je dobil on, ker se ni znal braniti, ker je bil prešibak proti sistemu.

Začel je obsojati mamo, ker se ni znala potegniti zanj na policiji in sodišču, ko so ga dali v nekakšen prevzgojni dom. Mama je zaupala sistemu, policiji, socialni delavki, sodišču in je verjela, da je to zanj prava pot, da ga vrnejo v normalno življenje. Vendar je prepozno spoznala, da njenega sina nihče ne pozna in ga sodijo samo po papirjih, ki jih je napisala socialna delavka, ki je delala brez srca in razumevanja za najstniške težave.

Jan se je znašel v bitki na sodišču kjer nikomur dejansko ni mar za življenje najstnika, kako ga rešiti iz njegovih težav od kod izvirajo ampak samo kako ga kaznovati. Poskušala ga je spet vpisati v šolo preko vez in z razumevanjem ravnatelja ji je to tudi uspelo. Na šoli pa je spet naletel na kup profesorjev, socialnih delavcev, psihologov, ki so samo čakali, da bo naredil napako, da ga bodo postavili nazaj na cesto, kamor po njihovem mnenju tudi spada. In ko je bil naslednjič izzvan se je to tudi zgodilo, kljub moledovanju in prošnjam, da bi lahko ostal na šoli so ga izpisali. To ga spet hudo prizadelo in ga zopet vrglo iz prave poti.

V njem je zopet začelo vreti uporništvu, ko je videl, da nihče ne vidi dobrih lastnosti želje, da se vrne na pravo pot, da išče toplo roko, ki bi mu pomagala. Vendar je v sistemu, ki vlada danes ne najde, bil je obsojen na dve leti zapora. Tam je našel ljudi, ki so mu bili pripravljene pomagati, vendar je vprašanje ali mu bodo dali dovolj moči, da se bo soočil z realnim svetom, krivicami, nepoštenjem zunaj zaporniških zidov.

Jan je tipičen najstnik današnjega sveta, sistema, ki želi prehitro odrasti, ima preveč energije, ki je ne zna usmeriti, ki se išče na različnih področjih, ker pa je preveč občutljiv v določenih situacijah stvari napačno presodi in tako reagira.

Nima dovolj potrpljenja, prav tako pa nima dovolj potrpljenja in razumevanja svet okoli njega. Mladostnik išče toploto in ljubezen, ki mu jo včasih ljudje okrog njega ne znajo ali nočejo dati. Ni dovolj močan, da bi se soočil z življenjem in pošteno stopal v svet, ampak reagira z uporništvom, ker želi opozoriti nase.